

Arkusz zawiera informacje prawnie chronione do momentu rozpoczęcia egzaminu.

WPISUJE ZDAJĄCY

KOD

--	--	--

PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

*Miejsce
na naklejkę
z kodem*

dyslekksja

**EGZAMIN MATURALNY
Z JĘZYKA LITEWSKIEGO**

POZIOM PODSTAWOWY

MAJ 2014

Instrukcja dla zdającego

1. Sprawdź, czy arkusz egzaminacyjny zawiera 12 stron. Ewentualny brak zgłoś przewodniczącemu zespołowi nadzorującego egzamin.
2. Pisz czytelnie. Używaj długopisu/pióra tylko z czarnym tuszem/atramentem.
3. Nie używaj korektora, a błędne zapisy wyraźnie przekreśl.
4. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie będą oceniane.
5. Możesz korzystać ze słowników językowych.
6. Na karcie odpowiedzi wpisz swój numer PESEL i przyklej naklejkę z kodem.
7. Nie wpisuj żadnych znaków w części przeznaczonej dla egzaminatora.

**Czas pracy:
170 minut**

**Liczba punktów
do uzyskania: 70**

*Część I – 21 pkt
Część II – 49 pkt*

MOL-P1_1P-142

Część I – rozumienie czytanego tekstu

Atidžiai perskaitykite tekštą ir atsakykite į klausimus. Atsakinėkite tik teksto pagrindu ir tik savo žodžiais – jeigu užduotyje nenurodyta kitaip.

Apie skaitymo malonumą XXI amžiuje

1. Užvirus kalboms apie sumenkusius vaikų skaitymo įpročius Lietuvoje, Vilniaus universiteto (VU) Komunikacijos fakulteto Bibliotekininkystės ir informacijos mokslų instituto docentė dr. Vita Mozūraitė ragina pirmiausia pačius leidėjus, bibliotekininkus, mokytojus ir tėvus pabaksnoti į save. Atėjo nauja, skaitmeninė, karta ir reikia naujo požiūrio.
2. Didžiulis gyvenimo tempas, milžiniškas informacijos srautas, agresyvi vaizdų kultūra verčia, pasak mokslininkės, ieškoti tinkamos atsvaros. Ji galėtų būti knygos, atitinkančios vaiko amžių, suvokimą ir poreikius. Žinoma, mokytojų ir tėvų reikalas tuos poreikius suprasti ir vis kilstelėti aukštyn. Nereikėtų neigti naujuojų technologijų. Galima suderinti skaitymą ir vaizdų kultūrą, kad kiltų ir vidinė kultūra. [...]
3. „Kas iš to, jei kalsime vaikui: skaityk, skaityk, skaityk, kai yra internetas ir daugybė kitų dalykų, – kalbėjo vaikų skaitybos tyrinėtoja. – Kodėl nepasiūlius, pavyzdžiui, skaityti Jules'io Verne'o „Aplink Žemę per 80 dienų“ ir kartu išsilungus internetinę programą „Google žemė“ žiūrėti, kaip jis keliavo, pamatyti, ką jis matė, skrisdamas oro balionu, ir Egipto piramidės Žemės nuotraukose iš viršaus trimatėje erdvėje būtų jau tikras nuotykis“. [...]
4. „Elektroninės knygos yra tik dar viena alternatyva ir dalis žmonių prie jos pereis, – kalbėjo doc. V. Mozūraitė. – Žinoma, ateis laikas, kai popierinės knygos išnyks. Juk buvo papiruso ritiniai. Rašyta ant odos ir medžio žievės. Kalta akmenyje. Dabar po šitiek laiko popierines knygas keičia elektroninės. Galiausiai nesvarbu, išnyks ar neišnyks popierinės knygos. Skaitymas ir knygos, viena ar kita forma, išliks“. [...]
5. „Nustebtume, jei norintį įsidarbinti banke žmogų valdytojas staiga paklaustų, ar skaitė Jameso Joyce'o „Ulisą“. Ką tai turi bendro su išsilavinimu? Skaitymas lavina smegenis taip, kaip vaikščiojimas – kojas, o sunkumų kilnojimas – rankų raumenis.
6. Pamirštame, ką kadaise pasakė Antonas Čechovas, kad žmoguje viskas turi būti gražu: ir drabužis, ir protas, ir siela, ir kūnas. Ta sielą ir pamirštame. Knygos ugdo žmogaus asmenybę, jo toleranciją, gebėjimą žvelgti į ateitį, vertinti tam tikrus dalykus, bendrauti su įvairiausiais žmonėmis“. [...]
7. V. Mozūraitės drąsios mintys dar prieš keliolika metų sulaukė griežtos pedagogų kritikos, tačiau dabar atsiranda ir mokytojų, pritariančių jos nuomonei, kad moksleiviams privaloma skaityti literatūra neatitinka jų amžiaus. Ar septyniolikmečiai gali suvokti, pavyzdžiui, Friedricho Schillerio „Klastą ir meilę“, Williama Shakespeare'o „Hamletą“ ar Johanno Wolfgango Goethe's „Faustą“, rašytą visą gyvenimą ir užbaigtą prieš pat mirtį?! Suprasti ir išanalizuoti brandaus žmogaus viso gyvenimo patirtį, ne vieną kartą permąstyta ir sudėtą į kūrinį?! Perskaitys, išanalizuos, tačiau nesuvoks. O toks mechaninis išmokimas ir atsakymas sieloje nepaliks nieko.
8. Pašnekovė prisiminė ir savo mokyklinę patirtį. Buvo sąžininga moksleivė ir skaitė visas mokytojų nurodytas knygas, tačiau miesto vaikui taip ir liko svetima visa kaimiškoji lietuvių literatūra. Negalėjo suprasti, kodėl turėtų kelti gailestį Žemaitės aprašomi Katrės vargai „Marčioje“ – šiuolaikinė moteris žinotų, ką tokiam vyru kaip Vingių Jonas pasakyti. Antano Baranausko „Anykščių šilelio“ groži suvokė praėjus 25 metams, kai dar kartą perskaitė knygą. [...]
9. Amerikiečiai pastebėjo, kad gyvenimo tempui nepaprastai pagreitėjus, vaikai ir ypač jaunimas nebетuri nei kantrybės, nei galimybių skaityti tokius romanus kaip Victor Hugo „Vargdieniai“, kurių pirmi 120 puslapių yra vieno žmogaus portretas. Video-,

televizijos ir kino laikais [...] pradēta taikyti (tik vyresnėse klasėse) per 15-20 metų susiklosčiusį metodą, kai leidžiama vaikams žiūrėti tokį kūrinių ekranizacijas – ne Holivudo, o Europos filmus. [...]

10. „Nepritariu tam šimtu procentų, nes taip pat priklausau senajai kartai ir manau, kad vaikai turi skaityti, – kalbėjo doc. V. Mozūraitė. – Tačiau galiu prisipažinti, kad ir pati dabar mieliau žiūrėčiau kai kurių knygų ekranizacijas. Ir ne todėl, kad jos geresnės ar bingesnės. Man, kaip šiuolaikiniam žmogui, irgi būtų truputėli gaila laiko skaityti tuos smulkmeniškus narstymus. Dabar tai galima parodyti, o XIX amžiuje buvo būtina aprašyti. Vėliau, jeigu filmas patiko, esu garantuota, vaikas skaitys ir knygą“.

Milda Kniežaitė
Lietuvos žinios, 2012, Nr. 117.

Užduotys

1 užduotis (2 taškai)

Kokios priežastys, anot Vitos Mozūraitės, paskatino kitaip negu iprasta pažvelgti į vaikų skaitymo problemą? (1, 2 pastr.)

.....
.....
.....
.....

2 užduotis (1 taškas)

Parašykite, kokiui būdu vaikų skaitybos tyrinėtoja siūlo sudominti skaitymu vaikus ir jaunimą. (2, 3 pastr.)

.....
.....
.....
.....

3 užduotis (1 taškas)

Remdamiesi 4 pastraipa, paaiškinkite knygos formos ir skaitymo sasajas. (4 pastr.)

.....
.....
.....
.....

4 užduotis (1 taškas)

Lygindami 5 ir 6 pastraipose pateiktus argumentus, parašykite, kodėl skaitymas laikomas neatsiejama išsilavinimo dalimi. (5, 6 pastr.)

.....
.....
.....

5 užduotis (1 taškas)

Atsižvelgdam i pastraipos pagrindinę tezę, paaiškinkite, kaip supratote posakį „mechaninis išmokimas“. (7 pastr.)

.....
.....
.....
.....
.....

6 užduotis (2 taškai)

Lygindami 7 ir 8 pastraipas, paaiškinkite, kodėl, anot pašnekovės, mokykloje skaitomi grožinės literatūros kūriniai būna nesuprantami mokiniams. (7, 8 pastr.)

.....
.....
.....
.....
.....

7 užduotis (2 taškai)

Remdamiesi 9 ir 10 pastraipomis, savo žodžiais išdėstykite Vitos Mozūraitės argumentus apie knygų ekranizavimo naudą jaunimui. (9, 10 pastr.)

.....
.....
.....
.....
.....

8 užduotis (2 taškai)

Atsižvelgdam i straipsnio turinj, paaiškinkite, kaip supratote pašnekovės pavartotus apibūdinimus „skaitmeninė karta“ ir „senoji karta“.

.....
.....
.....
.....
.....

9 užduotis (2 taškai)

Remdamiesi visu tekstu, parašykite, kaip Vita Mozūraitė vertina šiuolaikinių technologijų (interneto, televizijos ir kino meno) vaidmenj skaitymo populiarinimui tarp vaikų ir jaunimo.

.....
.....
.....
.....
.....

10 užduotis (1 taškas)

Nurodykite posakio „ieškoti tinkamos atsvaros“ reikšmę, naudokitės visos pastraipos kontekstu. (2 pastr.)

- a) posakis pavartotas perkeltine prasme
- b) posakis pabrėžia lietuvių aukštą išsilavinimą, ypač tikslų srityje
- c) posakis pavartotas tiesiogine prasme
- d) posakis pabrėžia neigiamai vertinamą lietuvių susidomėjimą internetu

11 užduotis (2 taškai)

Parašykite po vieną sinonimą šiems tekste pavartotiemis žodžiams:

kilstelėti –

alternatyva –

12 užduotis (2 taškai)

Atsižvelgdami į teksto turinį, stilių ir kalbą, nurodykite jo adresatus. Savo atsakymą pagrįskite.

išvardinti adresatai

.....

potencialūs adresatai

.....

13 užduotis (1 taškas)

Kokia yra šio teksto pagrindinė idėja?

.....

.....

.....

14 užduotis (1 taškas)

Nurodykite pateikto teksto stilių.

- a) grožinis
- b) mokslinis populiarusis
- c) publicistinis
- d) administracinis

Część II – pisanie własnego tekstu w związku z tekstem literackim zamieszczonym w arkuszu. Wybierz jeden temat i napisz wypracowanie.

1 temat: Remdamiesi Jono Mikelinsko apsakymo *Ant kalno pilis* pateiktomis išstraukomis ir visu kūriniu, aptarkite iliuzijų ir tikrovės konfliktą (jo priežastis, požymius ir pasekmes).

Jonas Mikelinskas

Ant kalno pilis Išstraukos

Nuspręsta jau viskas.

Šiandien jis Agutei pasakys. Atidarys duris, įleis ją į kambarį ir pasakys:

- Štai mudvieju lizdas.

Agutė įeis, mylinčiomis akimis viską apžvelgs, o kai ką ir ranka palies, pačiupinės. Ne, pirmiausia kris į fotelį ir žaismingai ten pasilinguos, o paskui paduos jam dešinę. Jis padės jai atsistoti. Ji paglostys delnu apvalų televizoriaus kampą, pasidžiaugs ažūrine užuolaida, tarsi nejučiomis dirstels į savo fotografiją naujuose rēmeliuose, dėkingai pažvelgs jam į akis ir laiminga nusišypsos.

- Tu numatei kiekvieną smulkmeną, Antanai.

Jis atsakys ne iš karto. Pirma reikšmingai prisimerks, surauks antakius, pačiupinės vieną kišenę, kitą... Gaila, kad neišmoko rūkyti! Geros mintys dažniausiai eina kartu su veiksmais. Bet nieko.

- Manau, kad tau dabar aišku, kodėl tiek laukėme?
- Suprantu, brangasis.

Tada jie truputį pasivaišins (jis būtinai privers ją išgerti konjako taurelę) ir išeis į miestą. Užkops ant Gedimino kalno, pasigérės vaizdu. Visas miestas bus jiems po kojų: stogai, namai, šviesos, žmonės. Ir didžiulė naujametinė eglė apsnigtoje aikštėje. Daugybė garsintuvų skleis svajingą melodiją. Nesvarbu kokia, bet muzika būtinai bus. Naujujų metų išvakarėse visur jos pilna. Galiausiai jis išties ranką ir parodys:

- Agute, matai šitą miestą?
- Matau, Antanai, – atsakys ji.
- Mudu čia gyvename jau dvidešimt metų.
- Taip, brangasis, tiek jau bus.
- Ir visą laiką laukėme tos dienos.
- Laukėme...
- Štai ji ir atėjo.

[...]

Sniegas nesiliove. Vargu ar begalėjo būti kalba apie kopimą į Gedimino kalną. Jiedu neteks iprasto (iprasto?) naujametinio malonumo ir turės pasitenkinti tik vaišemis. Tarsi atspėjusi jo mintis, Agutė paklausė:

- Kaip su pilim? Šturmuosim ją?
- Aš tai labai norėčiau, bet matai, pati gamta prieš mus.
- Mes ne kartą jau ruošėmės, bet vis atidėliodavom ateičiai.

Jos balse suskambo priekaišto gaidelė.

- Tu pati žinai, Agute, kodėl atidėdavom.
- Žinau. Tai snigdavo, tai būdavo šalta ar slidu, tai vėjas, o pernai mes abu nekaip jautėmės.
- Matai, mums vis sutrukdydavo rimtos priežastys. Aš stebiuosi, kad tu taip gerai viską prisimeni.
- Aš prisimenu ne tik tai.
- O ką dar?

- „Jei tu nieko prieš, mudu užkopsime ant to kalnelio ir aš tau kai ką pasakysiu“. Kieno tie žodžiai?
- Nesiginu.
- Tai pabandykim.
- Aš tau ne tik pasakysiu, bet kai ką ir parodysiu. Tik prieš tai turime laimingai pasiekti namus.

Ir vėl jiedu éjo tylédami.

Jis gyveno dideliame naujame name.

Kopé jiedu laiptais vienas šalia kito, ir jo ranka, suradusi kišenéje mažą prancūzišką raktelį, spūstelėjo jos alkūnę. Aguté šitą draugišką veiksmą paskatino santūria šypsena.

- Ką tu man turi pasakyti, Antanai?
- Ne tik pasakyti, bet ir parodyti.

Jis atrakino duris, išeido ją į vidų ir uždegė šviesą.

- Ne tam mudu tiek laukême, kad pradétume gyventi tuščioje vietoje. Žiūrėk! Čia viskas tavo. Teisingiau pasakius, mūsų abiejų. Taip.

Jai patiko kambarys ir nauji baldai. Ji vaikštinéjo, apžiūrinéjo, kai ką lietė ranka, bet visai neklausinéjo, kiek jam kas kainavo. Jie abu sustojo prie veidrodžio. Veidrodyje matési radijas, televizorius, raudonas fotelis ir iškétota „Tiesa“ ant stalo. Tuojau jiedu sés ir sutiks Naujuosius metus su šampano taurémis rankose. Jų žvilgsniai susitikto. Aguté krūptelėjo ir pasitrauké toliau nuo veidrodžio. Kas jai? Ko išsigando? Bet jis nebus įkyrus ir neklausiné.

[...]

- Pasiek, Antanai, man tą nuotrauką.
- Nori pasigrožeti savimi? Prašom.
- Taip.
- Tu man ją dovanojai tada, kai... Prisimeni?
- Taip, Antanai.
- O tuos rémelius aš specialiai užsakiau tavo fotografijai ir paprašiau, kad inkrustuotų. Aguté ilgai žiūrėjo į savo nuotrauką.
- Patinka?

Ji linktelėjo galva.

- Bet kodèl tu verki? Čia viskas tavo. Aš gi jau sakiau.
- Aš taip sau, Antanai. Nekreipk dëmesio. Moteriškos ašaros pigios. Ar ne?
- Kaip kam...

Aguté pradéjo kükčioti.

Iš kur visa tai? Tas liūdesys... O gal džiaugsmas? Ne, sielvartas.

Aguté nusišluostė ašaras ir drégnomis akimis pažiūréjo į jį.

Reikia ką nors jai pasakyti. Reikia.

- Agute, aš suprantu tavo jausmus. Nelengva atsisakyti iþprasto gyvenimo. Šitą dalyką puikiai suprantu. Aš vyras, ir tai...

Aguté pradéjo balsu raudoti.

Ko ji verkia? Jis viską padarė, kad jiedviem būtų gera ir jauku. Tiesa, gal pavéluotai, bet viskas numatyta ligi paskutinės smulkmenos. Tad kas gi suspaudė jai širdį?

Mikelinskas J. Ant kalno pilis. In: J. Mikelinskas, Žvaigždžių dulkës. Apysakos ir apsakymai, Vilnius, Vaga, 1984. P. 278–279; 286–288.

2 temat: Išnagrinėkite Maironio eilėraštį *Vilnius*, atskleiskite jo idėjas atsižvelgdamis į poeto kūrybos platesnį kontekstą.

Maironis

VILNIUS

(prieš aušrą)

Antai pažvelki! Tai Vilnius rūmais
Dunkso tarp kalnų placiai!
Naktis jį rūbais, tamsiais kaip dūmais,
Dengia!.. Jis miega giliai!
Kame tas garsas, kuriuo skambėjai?
Kame galybė ir pranokėjai?
Kur tavo, Vilniau, tie spinduliai,
Kuriuos skeleidei
Lietuvai, mūsų tėvynei?

Negreit su saule išauš dar rytas!
Miega aplinkui naktis.
Tik kartais mēnuo, bailiai išvytas,
Iš debesų tenušvis...
Norėtum brangią išvysti pilį,
Kur garsūs amžiai užmigę tylis,
Kai Vilnius buvo mums kaip akis,
Kai švietė jis
Lietuvai, mūsų tėvynei.

Ko taip nuliūdai? Ko ant krūtinės
Ašara krinta griaudi?
Gailiesi, amžius didžius atminęs?
Praeiti brangią liūdi?
Žiūrėk, rytuose aušra jau teka;
Pabudę paukščiai pagiriaiš šneka;
Laikai juk mainos: slėgė pikti, –
Nušvis kiti
Lietuvai, mūsų tėvynei.

1892

Maironis, Vilnius. In: Maironis, Pavasario balsai, Vilnius, Vaga, 1976. P. 13–14.

WYPRACOWANIE

na temat nr

BRUDNOPIS
(nie podlega ocenie)